

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/18/2018
Identifikačné číslo spisu: 5016200840
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200840.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky) TOMEGAS SK, s. r. o., so sídlom Palárikova 2773, 022 01 Čadca, IČO: 36 410 811, právne zastúpená: JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r. o., so sídlom Nová Bystrica 850, 023 05 Nová Bystrica, proti žalovanej Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej Číslo: SK/0678/99/2015 zo dňa 29. marca 2016, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/56/2016-107 zo dňa 20. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. EN/0164/05/2015 zo dňa 12.08.2015, uložil žalobkyňi podľa § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o energetike“) pokutu vo výške 26.000 € pre porušenie povinností prevádzkovateľa zariadení na plnenie tlakových nádob a prevádzkovateľa zariadení na rozvod skvapalneného uhľovodíka podľa § 85 ods. 2 písm. c), v zmysle ktorého prevádzkovateľ zariadení na plnenie tlakových nádob je povinný plniť skvapalnený plynný uhľovodík do vlastných tlakových nádob alebo do cudzích tlakových nádob len s písomným súhlasom ich vlastníka, keď kontrolou dňa 26.02.2015 na odbernom mieste LPG, ktorá sa nachádza na E. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zistil, že žalobkyňa uzavrela s podnikateľským subjektom, ktorá vlastní čerpaciu stanicu - AMOS, s.r.o., Snina - Zmluvu o

predaji a kúpe skvapalnených uhl'ovodíkových plynov v tlakových nádobách číslo V001/MH a v čase kontroly sa na zásobách odberného miesta nachádzalo 12 kusov tlakových nádob, každá s objemom propánu 10 kg s nápisom PROBUGAS a.s., ktoré však boli opatrené zabezpečovacou plombou žalobkyne, žalobkyňa tým, že pre subjekt AMOS, s.r.o., Snina plnila tlakové nádoby stlačeným médiom o objeme 10 kg á 9,15 €/10 kg, ktoré boli riadne označené vlastníkom tlakovej nádoby - PROBUGAS a.s. bez písomného súhlasu vlastníka tlakovej nádoby porušila povinnosti prevádzkovateľa zariadenia na plnenie tlakových nádob.

2. Na odvolanie žalobkyne žalovaná napadnutým rozhodnutím č. SK/0678/99/2015 zo dňa 29.03.2016 zmenila napadnuté prvoinštančné rozhodnutie v časti ukladajúcej výšku pokuty tak, že pokutu znížila na výšku 15.000 €. Ostatná časť výroku prvoinštančného rozhodnutia zostala bez zmeny.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa bola subjektom povinnosti, ktorá plynie § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike, keďže na základe povolenia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2012 R 0015-1 zo dňa 01.10.2014 bola v rozhodnom čase nositeľom oprávnenia na prevádzkovanie zariadenia na skvapalňovanie zemného plynu. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa naplnila skvapalneným uhl'ovodíkom 12ks fliaš modrej farby, ktoré opatrla zabezpečovacou plombou s vlastným logom a ktoré mali na tele označenie PROBUGAS.

5. V nadväznosti na povinnosť ustanovenú v § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike bolo potrebné posúdiť, či bola žalobkyňa vlastníkom fliaš alebo mala písomný súhlas ich vlastníka. Žalobkyňa tvrdila, že oprávnenie naplniť tekutým uhl'ovodíkom obsah fliaš s logom PROBUGAS plynie zo zálohového dokladu spoločnosti PROBUGAS, a.s.. Z argumentácie žalobkyne je zrejmé, že sa neoznačila za vlastníka fliaš, ktoré mali na tele označenie PROBUGAS, a.s.. Označila sa za osobu poverenú k naplneniu fliaš spoločnosťou AMOS, s.r.o. a spoločnosť AMOS, s.r.o. označila za oprávneného držiteľa fliaš, ktorý má v zmysle § 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo ich držať a nakladať s nimi ako vlastník. Argumentovala, že spoločnosť PROBUGAS, a.s. nijak neobmedzuje v dispozícii s nádobou, a teda ani pri práve vstupovať do právnych vzťahov s osobami podnikajúcimi v energetike, a to aj za účelom ich plnenia.

6. Krajský súd uviedol, že ustanovenie § 85 ods. 2 zákona o energetike, *expressis verbis* predvída dva možné spôsoby plnenia fliaš prevádzkovateľom zariadenia na skvapalňovanie zemného plynu, a to plnenie do vlastných fliaš a plnenie do cudzích fliaš (t. j. fliaš iného vlastníka). Práve zakotvenie uvedenej povinnosti v ustanovení § 85 ods. 2 zákona o energetike a z nej plynúceho rozlíšenia dvoch spôsobov plnenia fliaš je zrejším zámerom zákonodarcu zabezpečiť jasné pravidlá zodpovednosti za stav fľaše v záujme ochrany nielen osôb, ktoré budú užívať samotný obsah fľaše (spotrebiteľa), ale aj tretích osôb, ktoré budú fľaše skladovať, resp. sa v blízkosti uvedených fliaš pohybovať atď. Podľa názoru krajského súdu je takýmto spôsobom odlišená jednak zodpovednosť za odborné naplnenie fľaše tekutým uhl'ovodíkom prevádzkovateľom zariadenia na skvapalňovanie zemného plynu a zodpovednosť za fyzikálno-technické a konštrukčné vlastnosti fľaše (ako nádoby), ktorá prináleží vlastníkovi fľaše, t. j. subjektu, ktorý hnutelnú vec vytvoril resp. zákonným spôsobom k nej nadobudol vlastnícke právo. K prijatiu záveru, podľa ktorého s každým prevodom (predajom) obsahu fľaše - tekutého uhl'ovodíka sa prevádza aj vlastnícke právo k fľaši resp. vzniká subjektu, ktorý na zálohu získa fľašu do dispozície status v nie je daný právny základ v skutkových okolnostiach daného prípadu a nemožno ho vyvodit' ani

z ustanovení Občianskeho zákonníka, na ktoré poukazuje žalobkyňa.

7. Vlastnícke právo k huteľnej veci (v danom prípade k fľaši, v ktorej bol obsiahnutý tekutý uhl'ovodík) vzniká vytvorením danej fľaše. K prevodu vlastníckeho práva k fľaši by bol, podľa názoru správneho súdu, nevyhnutný jednoznačný prejav vôle vlastníka fľaše svoje vlastnícke právo k fľaši previesť na iný subjekt. Zo zálohového listu spoločnosti PROBUGAS, a.s. zo dňa 30.6.2015 nepochybne plynie, že spoločnosť PROBUGAS, a. s. v citovaných bodoch 2 a 3 obsiahnutých na druhej strane uvedeného zálohového listu, prejavila jasne vôľu, ktorá nesmerovala k prevodu vlastníckeho práva k fľaši.

8. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty iného správneho deliktu v danom prípade je právne irelevantné tvrdenie žalobkyne, že tretia osoba (AMOS, s.r.o.) je oprávnený držiteľ fľaš. Z gramatického výkladu, ktorý súčasne korešponduje aj so zmyslom právnej normy je zrejmé, že ak sa plní uhl'ovodík do cudzích fľaš je možné tak urobiť len so súhlasom ich vlastníka, nie oprávneného držiteľa. Sama žalobkyňa nepoprela, že nie je vlastníkom fľaš. Uvádzala, že nevie kto je ich vlastníkom. Správny orgán však jednoznačne zistil, že ich vlastníkom je spoločnosť PROBUGAS, a.s. a táto preukázateľne súhlas žalobkyňi neposkytla. Ak zákon výslovne určuje ako subjekt poskytujúci súhlas vlastníka, nie je možné ani analogicky použiť termín oprávnený držiteľ ako termín súkromného práva a „dosadiť ho“ do skutkovej podstaty iného správneho deliktu (bez toho že by skutková podstata výslovne tento pojem nezakotvila. Krajský súd považoval za potrebné ozrejmiť rozdiel medzi statusom oprávneného držiteľa a detentora a poukázať aj na nesprávnosť záverov žalobkyne ohľadne inštitútu oprávneného držiteľa v kontexte skutkového stavu. Oprávnenie vlastníka držať vec zahŕňa v sebe dve stránky, a to faktickú a právnu. Faktická stránka vždy spočíva v tom, že vlastníka má vec vo svojej faktickej moci (môže s vecou kedykoľvek fyzicky disponovať). Dôležitejšia je však právna stránka držby, ktorá spočíva v tom, že vlastníka je si vedomý toho, že ide o jeho vlastnú vec a že s touto vecou nakladá ako so svojou. Vlastníckovo oprávnenie vec držať nezaniká, ak sa dočasne vzdá práva držby a dočasne ju zverí inému do užívania, dá ju do úschovy, alebo ju vypožičia. V tomto prípade dochádza k faktickému výkonu práva držby prostredníctvom iného subjektu. V momente keď zanikne právny dôvod, pre ktorý má niekto iný vec u seba, obnovuje sa aj faktická stránka držby u vlastníka veci. Právny a faktická stránka držby má význam aj pre odlišenie držby od detencie, ak držbu veci vykonáva niekto iný, než jej vlastníka. Držanie veci môže totiž vykonávať aj niekto iný, ako vlastníka, pričom s touto vecou nakladá ako so svojou vlastnou. K oddeleniu držby od vlastníctva dochádza v prípade oprávnenej držby (§ 129 ods. 1 OZ). Občiansky zákonník podľa vzťahu k predmetu vlastníctva rozoznáva držiteľa oprávneného a neoprávneného. Oprávnený držiteľ môže v dôsledku kvalifikovanej dlhodobej držby nadobudnúť vlastnícke právo k veci vydržaním. V prípade detencie je naplnená len faktická stránka držby. Detentor nedrží vec ako vlastnú a nemá ani vôľu držať vec pre seba, nakoľko si je vedomý, že vec z titulu vlastníctva patrí niekomu inému a že držba veci je u neho časovo obmedzená. Právnym dôvodom detencie je spravidla zmluva, na základe bola vec detentorovi zverená na dočasné užívanie. Detentorom je napríklad nájomca alebo vypožičiavateľ veci a v danom prípade, podľa názoru správneho súdu, rovnako držiteľ fľaše určenej pre naplnenie skvapalneným uhl'ovodíkom (spoločnosť AMOS, s.r.o. resp. žalobca). V intenciách uvedených právno-teoretických postulátov možno konštatovať, že ani v prípade ak by právna norma § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike expressis verbis k naplneniu cudzích fľaš alternatívne vyžadovala súhlas vlastníka alebo oprávneného držiteľa fľaš nebola by obrana žalobkyne úspešná, nakoľko z bodov 2, 3 zálohového listu je zrejmé že spoločnosť AMOS, s.r.o. nebola oprávneným držiteľom fľaš (v zmysle § 129 ods. 1 v nadväznosti na § 130 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka) resp. ani iný subjekt, ktorému poskytla spoločnosť PROBUGAS, a.s. fľaše nemohol na základe uvedeného zálohového listu získať status oprávneného držiteľa uvedených fľaš, ale len status „detentora“.

9. Žalobkyňa v konaní netvrdila, že je vlastníkom fľaš, a v konaní nepredložila písomný súhlas vlastníka - 12ks fľaš opatrených bezpečnostným ventilom žalobkyne s označením loga PROBUGAS na tele fľaše, naplnených skvapalneným uhl'ovodíkom o objeme 10kg. Ako dôkaz predložila Zálohový list vystavený spoločnosťou PROBUGAS, a.s. zo dňa 30.6.2015. Za daného skutkového stavu, vo vzťahu k námietke žalobkyne, že správny orgán nevykonal dostatočné dokazovanie na ustálenie skutočného vlastníka fľaš, považoval správny súd za potrebné poznamenať, že z hľadiska naplnenia hypotézy právnej normy § 91

ods. 1 písm. b) bod 3 v nadväznosti na § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike potom bolo postačujúce zistenie, že žalobkyňa nebola vlastníkom fliaš a zároveň žiaden písomný súhlas žalobkyňou tvrdeného vlastníka tento v správnom konaní nepredložila. Naopak, žalobkyňa ani len netvrdila kto je vlastníkom fliaš. Za takýchto skutkových okolností bolo naplnenie skutkovej podstaty riadne preukázané. Správne orgány na dôvažok aj správne posúdili vlastníctvo predmetných fliaš. Jediný doklad, ktorý v súvislosti s tvrdením o splnení povinnosti v zmysle § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike predložila, bol zálohový list vystavený spoločnosťou PROBUGAS, a.s.. Podľa názoru krajského súdu potom správny orgán v nadväznosti na okruh žalobkyňou vznesených skutkových tvrdení v administratívnom konaní a žalobkyňou označený dôkaz, vychádzajúc aj z označenia - loga PROBUGAS na tele fliaš a tvrdenia spoločnosti PROBUGAS, a.s., pri absencii iných žalobkyňou označených dôkazov napr. kúpnych zmlúv a iných titulov, dospel správny orgán k správne záveru, že vlastníkom fliaš je spoločnosť PROBUGAS a.s. a žalobkyňa nepreukázala písomný súhlas uvedenej spoločnosti k naplneniu fliaš tekutým uhl'ovodíkom, preto svojim konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 v nadväznosti na § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike.

10. Žalobkyňa pre prípad, že by krajský súd dospel k záveru, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu príslušných právnych noriem tak, ako tvrdí žalovaná, požiadala správny súd o zníženie výšky uloženej sankcie žalovanou, ktorá je podľa názoru žalobkyne v zjavnom nepomere k porušenej povinnosti a rovnako nespravodlivá. Žalobkyňa v prvom rade poukázala na skutočnosť, že podľa jej názoru nie je rozhodnutie v časti uloženej pokuty riadne zdôvodnené. Žalobkyňa pracuje dlhodobo s naplnenými tlakovými fľašami a disponuje všetkými zákonnými oprávneniami s týmito tlakovými fľašami, aj právom nakladať a plniť ich, preto razantne odmieta, že by jej konaním boli ohrozené životy ľudí napr. neodbornou manipuláciou a pod.. Ak aj podľa tvrdení žalovanej porušila žalobkyňa zákon, potom toto porušenie správny orgán založil iba na skutočnosti, že nebol dodržaný formálny postup - udelenie písomného súhlasu, nie preto že by išlo o neodbornú manipuláciu s fľašami a pod.. Následky konania žalobkyne neboli žiadne a už vôbec nie závažné, ani čo sa týka rozsahu konania vo vzťahu, ku ktorému správny orgán vyvodzuje zodpovednosť, išlo o 12ks fliaš plynu o hmotnosti 10kg. Aj keby žalobkyňa pripustila len preventívny účel sankcie, v žiadnom prípade nemôže obstať ako správna úvaha správneho orgánu uloženie sankcie v sume 15.000 €. Z odôvodnení oboch rozhodnutí žalobkyňa netuší v čom presne videl správny orgán závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a čas trvania a rovnako tak následky.

11. Návrh na sankčnú moderáciu bol podaný po uplynutí lehoty, ale krajský súd aplikujúc § 491 ods. 2 S.s.p. neuplatnil toto ustanovenie, pretože by bolo v neprospech žalobkyne ako právnickej osoby. Na úvod považoval krajský súd za potrebné ozrejmiť, že ukladanie pokút za správne delikty sa deje vo sfére voľného správneho uváženia správneho orgánu, teda v zákonom dovolenej voľnosti správneho orgánu rozhodnúť vo vymedzených hraniciach, resp. voliť niektoré z viacerých možných riešení, ktoré zákon dovoľuje. Na rozdiel od posudzovania otázok zákonnosti, ktorými sa súd musí pri posudzovaní právnej veci vo vzťahu k žalobnej námietke zaoberať, je oblasť správnej úvahy súdnej kontrole prakticky uzatvorená. Podrobiť voľné správne uváženie súdnemu prieskumu pri hodnotení zákonnosti rozhodnutí možno len v prípade, ak správny orgán prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, vybočil z nich alebo voľné uváženie zneužil. Krajský súd je oprávnený sám rozhodnúť, aká sankcia by mala byť uložená, len za naplnenia podmienok ustanovenia § 198 ods. 1 písm. a) S.s.p., t. j. ak by správny súd na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobkyne dospel k záveru, že uložená sankcia je neprímeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobkyňu likvidačný charakter.

12. V rámci moderačného práva súd skúma, či nedošlo k excesu pri individualizácii trestu, teda či a ako bolo prihliadnuté ku všetkým špecifikám konkrétneho prípadu a či bol v rámci zákonnej trestnej sankcie vybratý pre páchatel'a taký druh trestu a v takej výmere, ktorá splní účel trestu, nie je neprímeraná povahe skutku a pre žalobkyňu likvidačná. V danom prípade medzi hľadiská individualizácie trestu v prejednávacom prípade patrí okolnosť, že neexistenciou súhlasu vlastníka s naplnením fliaš plyným kvapalným uhl'ovodíkom došlo k vzniku rizika ohrozenia zdravia a majetku osôb, keďže zákon práve zakotvením uvedenej povinnosti v § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike mal za cieľ zamedziť

situácii, kedy prevádzkovateľ zariadenia na plnenie tlakových nádob by naplnil tlakovú nádobu bez presného overenia jej pôvodu, keďže nejde o nádobu vlastnú. Práve súhlas vlastníka má garantovať, že tlaková nádoba, do ktorej má byť naplnený skvapalnený uhl'ovodík, zodpovedá bezpečnostným požiadavkám a je spôsobilá na užívanie spotrebiteľom. Ako už bolo uvedené na iných miestach tohto rozsudku, zákonodarca obsiahnutím uvedenej povinnosti v dotknutom ustanovení má za cieľ zabezpečiť jasné pravidlá zodpovednosti za stav fľaše v záujme ochrany nielen osôb, ktoré budú obsah fľaše užívať (spotrebiteľ) ale aj tretích osôb (ktoré budú s fľašou manipulovať, fľašu skladovať alebo v blízkosti nej sa pohybovať). Písomný súhlas vlastníka fľaše s naplnením fľaše tekutým uhl'ovodíkom prevádzkovateľom zariadenia je vlastne garanciou, že fľaša z hľadiska fyzikálno-technických a konštrukčných vlastností je spôsobilá byť nositeľom daného obsahu (tekutého uhl'ovodíka) v danom mieste a čase, nakoľko nemožno celkom vylúčiť možnosť degradácie materiálu, z ktorého je fľaša vyrobená v dôsledku plynutia času a spôsobu skladovania či manipulácie s fľašou. Pokiaľ žalobkyňa takýmto písomným súhlasom vlastníka nedisponovala, potom podľa názoru krajského súdu, vystavila nielen spotrebiteľa, ale aj iné osoby, ktoré manipulujú s fľašou, riziku ohrozenia zdravia a majetku. Správny súd sa stotožnil so záverom žalovanej, že všeobecný záujem na ochrane zdravia ľudí patrí k prioritným záujmom, k ochrane ktorého má záujem celá spoločnosť. Z tohto pohľadu z hľadiska závažnosti je uvedené konanie žalobkyne zvlášť závažné, keď možné následky porušenia povinnosti mohli zasiahnuť zdravie ľudí a ich majetok. Takýto závažný stav trval najmenej viac ako dva mesiace, keď správne žalovaná ustálila čas trvania porušenia povinnosti najneskôr odo dňa doručenia doplnenia listinných dôkazov pre účely vykonania kontroly na základe podnetu spoločnosti PROBUGAS, a.s., t. j. odo dňa 03.02.2015, do dátumu výkonu kontroly inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie dňa 29.04.2015.

13. Po preskúmaní veci dospel krajský súd k záveru, že správny orgán zohľadnil všetky zákonom stanovené kritéria, ktoré má na mysli ustanovenie § 91 ods. 5 zákona o energetike pre určovanie výšky pokuty, ako aj účel, ktorý má sankcia na úseku všeobecnej i generálnej prevencie splniť. Úvahy žalovanej o výške pokuty sú racionálne, ucelené, koherentné a v súlade so zásadami logiky. Podľa názoru súdu žalovaná nevybočila z medzí správneho uváženia ani ich nezneužila. Zohľadnila preventívnu úlohu postihu, ktorý nespočíval len v jeho účinku voči žalobkyňi, ale musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné subjekty zákonných povinností; tento účinok potom môže vyvolať len postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu a musí brať na zreteľ majetkovú sféru delikventa, teda výška uloženej sankcie nemôže byť pre delikventa zanedbateľná a musí obsahovať aj represívnu zložku. V opačnom prípade by teda postih delikventa postrádal zmysel. V uvedených mantineloch sa musí aj správny súd pohybovať pri posudzovaní odpovede na otázku, či sú v danom prípade splnené podmienky pre využitie moderačného oprávnenia súdu v zmysle § 198 ods. 1 písm. a) S.s.p.

14. Rovnako ako žalovaná aj krajský súd dospel z uvedených dôvodov k záveru o primeranosti žalovaným uloženej sankcie vo výške 15.000 € za správny delikt. Vychádzajúc z § 91 ods. 1 písm. b) bod 3, podľa ktorého zákonným rozmedzím pre uloženie pokuty v danom prípade je rozpätie od 300 € do 150.000 € za porušenie povinnosti, považoval správny súd sankciu 15.000 € za naplnenie skvapalneným plynným uhl'ovodíkom 12ks fliaš o objeme 10kg za sankciu naplňajúcu svoj účel na úseku generálnej a individuálnej prevencie. Vzhľadom na skutočnosť, že horná hranica sadzby bola 150.000 €, možno považovať uloženú sankciu za sankciu pohybujúcu sa v dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia (a to 10% maximálnej výmery), z uvedených dôvodov preto uvedenú sankciu nemožno hodnotiť ako sankciu neprimeranú. Rovnako ju nemožno považovať za námietku likvidačného charakteru, keďže okolnosť likvidačného charakteru uloženej pokuty žalobkyňa nevymedzila bližšími skutkovými tvrdeniami osvedčujúcimi celkovú majetkovú situáciu žalobkyne, vrátane prípadných záväzkov tak, aby mohol správny súd dospieť k záveru, že pokuta vo výške 15.000 € je spôsobilá privodiť zánik žalobkyne ako právnickej osoby. Vo vzťahu k danej okolnosti tak žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia ani bremeno dôkazné. Zdôvodnenie výšky uloženej sankcie nebolo podľa názoru správneho súdu nedostatočne zdôvodnené, pričom takáto námietka nemôže byť vôbec dôvodom na sankčnú moderáciu.

15. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom konania náhradu trov nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

16. Proti rozsudku krajského súdu podala sťažovateľka v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Sťažovateľka namietala právne posúdenie krajského súdu týkajúce sa výšky uloženej pokuty. Má za to, že sťažovateľke nebola preukázaná vyššia miera negatívnych výsledkov protiprávneho konania a výšku pokuty považuje za neprimerane vysokú. Sťažovateľka nesúhlasí so záverom krajského súdu, že uloženie pokuty považuje za dôvodnú, primeranú a náležite odôvodnenú. Krajský súd mal aplikovať moderačné právo a výšku pokuty znížiť. Vzhľadom na uvedené navrhla kasačnému súde, aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie alebo, aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutia správnych orgánov zmení v časti výroku, ktorým bola uložená pokuta tak, že uloží sťažovateľke pokutu vo výške 2.000 €.

18. Žalovaná vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti nepodala.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. mája 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

20. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľky, ktorou sa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovanej o uložení pokuty, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedenej sťažovateľkou a správnymi orgánmi, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike prevádzkovateľ zariadení na plnenie tlakových nádob je povinný plniť skvapalnený plyn uhlíkovodík do vlastných tlakových nádob alebo do cudzích tlakových nádob len s písomným súhlasom ich vlastníka.

Podľa § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 zákona o energetike inšpekcia uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 300 eur do 150 000 eur za porušenie povinností uložených v § 4, § 6 ods. 2 písm. d) až g), § 10, 11, 12, § 13 ods. 4, § 8 ods. 5 na podnikanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až g), § 19 ods. 1 až 5, § 28 ods. 2 písm. a) až h), r) až w), § 28 ods. 3 písm. b) až d), h), j) až o), v), y), § 28 ods. 4, § 31 ods. 2 písm. a) až e), j) až n), p) až s), w), z), § 31 ods. 3 písm. a) až c), j), k), n), p), § 31 ods. 4, § 33 ods. 1 až 8, § 49 ods. 6 písm. a), b), i), l), n) o), § 49 ods. 7 písm. b), d), f) až j), o), § 64 ods. 6 písm. a) až d), i) až k), n), § 64 ods. 7 písm. a), c), e) až g), j), l) až n), § 66, § 67 ods. 6 písm. a), b), g), j), k), m) až p), § 67 ods. 8, § 84 ods. 3, § 85 ods. 2 a § 85 ods. 4.

Podľa § 91 ods. 5 zákona o energetike pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob,

čas trvania a možné následky porušenia povinností.

21. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovanej, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľky nie sú dôvodné.

22. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu ako aj správnych orgánov, že v predmetnom konaní nebolo sporné, že žalobkyňa je subjektom povinnosti uvedenej v § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike, keďže na základe povolenia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2012 R 0015-1 zo dňa 01.10.2014 bola v rozhodnom čase nositeľom oprávnenia na prevádzkovanie zariadenia na skvapalňovanie zemného plynu. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa naplnila skvapalneným uhl'ovodíkom 12 ks fliaš modrej farby, ktoré opatřila zabezpečovacou plombou s vlastným logom ktoré mali na tele označenie PROBUGAS.

23. V zmysle § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike prevádzkovateľ zariadení na plnenie tlakových nádob je povinný plniť skvapalnený plynný uhl'ovodík do vlastných tlakových nádob alebo do cudzích tlakových nádob len s písomným súhlasom ich vlastníka. Počas celého konania žalobkyňa vlastnícke právo k predmetným tlakovým nádobám nepreukázala a rovnako počas celého konania nebol predložený písomný súhlas vlastníka predmetných tlakových nádob žalobkyni, aby naplnila skvapalnený plynný uhl'ovodík do jeho tlakových nádob. Na základe uvedeného je tak preukázané porušenie § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike.

24. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namietala iba právny záver krajského súdu týkajúci sa uloženej pokuty, ktorú krajský súd považoval za dôvodnú, primeranú, náležite odôvodnenú a že krajský súd neaplikoval sankčnú moderáciu. K veci kasačný súd uvádza, že žalovaná správne pri uložení pokuty aplikovala § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 zákona o energetike. Kasačný súd sa stotožnil s názorom žalovanej, ktorá znížila uložení pokutu z 26.000 € na 15.000 €. Žalovaná pri ukladaní pokuty postupovala podľa § 91 ods. 5 zákona o energetike a pri uložení výšky pokuty prihliadla na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností. Uložená pokuta vo výške 15.000 € je podľa názoru kasačného súdu, vzhľadom na nedodržanie zákonnej povinnosti uloženej v § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike, adekvátna a bude plniť preventívnu ako aj výchovnú funkciu tak, aby žalobkyňa sa už podobného konania v budúcnosti nedopustila. V predmetnej veci došlo k ohrozeniu majetku a hlavne života a zdravia osôb, a preto bolo konanie sťažovateľky správne vyhodnotené ako zvlášť závažne a z daného dôvodu je aj podľa názoru kasačného súdu výška pokuty primeraná. Všeobecný záujem na ochrane života a zdravia patři k prioritným záujmom, na ochrane ktorého má záujem celá spoločnosť.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že horná hranica sadzby je 150.000 €, možno uložení sankciu vo výške 15.000 € považovať za sankciu uložení na dolnej hranici zákonom ustanoveného rozpätia. Preto ani z tohto dôvodu takto uložení sankciu nemožno považovať za neprimeranú. K neaplikovaniu sankčnej moderácie zo strany krajského súdu kasačný súd uvádza, že sťažovateľka bližšie v kasačnej sťažnosti nevymedžila dôvody, pre ktoré by mal krajský súd aplikovať sankčnú moderáciu. Sťažovateľka uviedla iba zákonné ustanovenie bez konkrétnych skutočností týkajúcich sa sťažovateľky, na základe ktorých by mal súd dospieť k záveru, že výška pokuty je neprimeraná alebo voči sťažovateľke likvidačná.

26. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

27. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

28. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.